

75 jaar

Bevrijding

ONGEDEEERD UIT DE

Hel van het Hollands Diep

Cees Pijl (76) zat in de buik van zijn moeder toen zij met haar gezin in 1943 op het Hollands Diep op een van de RTM-veerboten zat die werden beschoten door twaalf geallieerde jachtvliegtuigen. Wonder boven wonder overleefde zijn familie de kogelregen.

Jasper van Everdingen
Zuid-Beijerland

Hij is de overlevende van een scheepsramp die hij zelf niet heeft meegemaakt. Het is dat het lot in '43 zijn ouders en broer zo goed gezind was, anders had Cees Pijl nooit van zijn ouders het verhaal gehoord over die tragische middag op het Hollands Diep. Zij vertelden zo vaak over de beschieting dat de Zuid-Beijerland de heltocht van 13 november 1943 tot in detail kan navertellen.

Het drama begint in de Trambahaven van Numansdorp als metselaar Klaas, zijn zwangere vrouw Maaïke Pijl-Bos en zoon André (3) aan boord gaan van het ss Willemstad. Klaas, drie jaar eerder nog zes weken krijgsgevangene in het Duitse Heilbronn, staat op het punt met zijn gezin te vluchten voor de aangekondigde inundatie en daarmee gedwongen evacuatie. De Duitsers willen de halve Hoeksche Waard onder water zetten.

Afscheid

Familie van het Zuid-Beijerlandse gezin heeft gelukkig in Nieuwerbrug aan den Rijn, nabij Woerden, een huis beschikbaar. Maar voordat Klaas en Maaïke vertrekken, willen zij eerst

afscheid nemen van een oom en tante van André in Fijnaart. „Op die bewuste zaterdag gingen mijn ouders en broer op de fiets naar Numansdorp, om met de RTM-stoomboot naar Willemstad te varen”, zegt Cees. „En vanaf daar met de fiets door naar Fijnaart.”

Kort na 16.00 uur zetten de Willemstad (veerdienst Numansdorp-Willemstad) en Minister Lely (Numansdorp-Zijpe) de overtocht in. Een deel van de opvarenden zal de overkant nooit halen. Terwijl de familie Pijl in de kajuit zit, hun fietsen op het dek gestald, doemen rond 16.15 uur boven het Hollands Diep twaalf Typhoons op. In formaties van zes openen de Engelse jachtvliegtuigen vol de aanval op de varende schietschijven.

Royal Air Force

„De Royal Air Force (Engelse luchtmacht, red.) vloog toen in formaties naar bepaalde gebieden om alle vervoer onder vuur te nemen. Op het water, maar ook treinen en vrachtauto's werden beschoten.” De

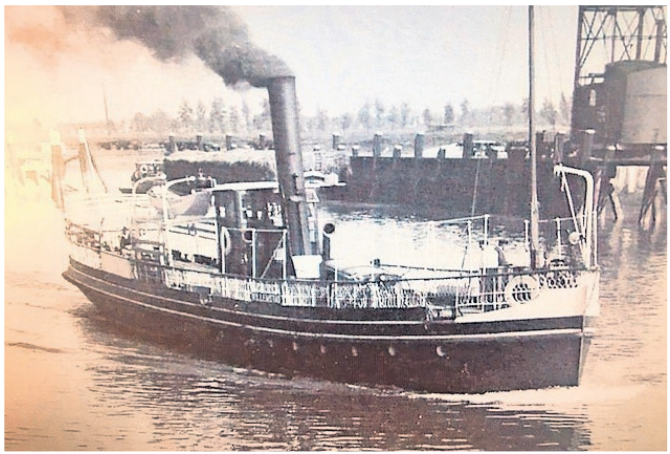
► Cees Pijl bij de Veerhaven in Numansdorp.

FOTO QPHOTO

▲ Plaquette aan de muur van havenkantoor Marina Numansdorp.

jagers die vanuit het Engelse graafschap Kent kwamen aangevlogen voor operatie Roadstead hadden de opdracht schepen in de monding van de Rijn te beschieten. „En wij waren op het verkeerde moment op de verkeerde plek.”

Vrezend voor zijn leven zet de kapitein van het ss Willemstad het roer vast en duikt vanuit de stuurhut in de passagierskajuit. Een Duitse soldaat aan boord schiet vergeefs op de jagers. Doorzeefd met kogels valt hij van de kajuittrap. Pijl: „Mijn vader dook op mijn moeder en broertje om ze te beschermen. Het ongeluk was dat elke formatie, al rondjes draaiend, zes keer de Willemstad en de Lely beschoot. Nou, dat was een ware hel.”

Bij het bloedbad vallen negen doden. 29 opvarenden raken gewond, van wie vijftien zwaargewond. Vier van hen bezwijken later aan hun ver-

▲ Het ss Willemstad vaart in de zomer van 1941 de Tramhaven van Numansdorp binnen. PRIVÉFOTO

“**Duitse soldaten hebben in het donker vrouwen en kinderen aan wal gedragen**”

—Cees Pijl (76)

“**De granaatscherven zaten in de mantelzak van mijn moeder. Moet je nagaan...**”

—Cees Pijl (76)

wondingen zodat de ramp uiteindelijk dertien burgerslachtoffers telt, onder wie beide machinisten, plus een Duitse soldaat. Ongelooflijk maar waar: de familie Pijl blijft ongedeerd. „De granaatscherven zaten in de velgen van de fietsen en de mantelzak van mijn moeder. Moet je nagaan.”

Het is schemerachtig als het zwaar beschadigde ss Willemstad op de beschieting aan de Westdijk van Willemstad loopt. „Duitse soldaten hebben in het donker vrouwen en kinderen wadend aan wal gedragen.” De Lely was tijdens de beschieting in brand gevlogen en wordt, met opvarenden in totale staat van paniek en angst, aan de Hellegatsplaten van Goeree-Overflakkee aan de grond gezet.

Plaquette

Pijl, geboren in een ziekenhuis in Woerden, keert na de bevrijding terug naar Zuid-Beijerland. Zeventig jaar na de oorlog, op 9 juli 2015, krijgen de omgekomenen op zijn initiatief hun lang uitgebleven monument. Bij de voormalige Tramhaven aan de Veerweg onthult burgemeester Luteijn samen met Dirk de Jong, zoon van de gesneuvelde machinist Dirk, een plaquette met de namen van hen die de dood tegemoet voeren.

Pijl betreurt het dat aandacht voor het drama sindsdien uitblijft. „Het is een vergeten verhaal in een vergeten hoek. De haven was een druk vervoerspunt met een station. Dat zie je nergens terug. Het is mijn langgekoesterde wens dat bij de plaquette aan de muur van het havenkantoor van Marina ook een informatiepaneel komt met een beschrijving van wat er op 13 november 1943 gebeurd is. Om het verhaal levend te houden.”

Bedrijf Dylan Steel laat Oud-Beijerland achter

Dylan Steel verlaat Oud-Beijerland. Het staalbedrijf heeft een kavel gekocht op het nieuwe bedrijventerrein Distripark Dordrecht, ook wel Dordtse Kil IV genaamd. Dylan Steel heeft ook nog een vestiging in het Brabantse Oud-Gastel. Beide locaties worden samengevoegd in een nieuw distributiecentrum in Dordrecht.

André Oerlemans
Oud-Beijerland

Dylan is een internationaal opererende handelsonderneming die stalen buizen, fittingen en flenzen levert aan de energiesector, de offshore en de petrochemische industrie. Het bedrijf telt momenteel ruim 130 werknemers, maar verwacht dat dit aantal zal groeien. Het nieuwe warehouse van Dudok beslaat 50.000 vierkante meter en ligt direct aan de nieuwe rotonde. Dylan krijgt daarin de beschikking over 35.000 vierkante meter magazijn en kantoren.

De reden om naar Dordrecht te verhuizen, is volgens de directie tweeledig. „We zochten een nieuwe plek in de buurt van de Hoeksche Waard die goed bereikbaar is en een goed potentieel aan nieuwe mensen heeft. Distripark ligt pal naast de A16, met een eigen oprit, en naast voorzieningen als hotels, waar gasten en klanten kunnen verblijven. Bovendien biedt

▲ Het nieuwe distributiecentrum in Dordrecht. ILLUSTRATIE ROOSROS

een stad als Dordrecht veel mogelijkheden om personeel te werven”, aldus directeuren Michel Borsboom en Jean-Philippe van den Berg.

Net als de andere gebouwen krijgt het distributiecentrum zonnepanelen op het dak en wordt het geheel elektrisch verwarmd en gekoeld. Volgens wethouder Maarten Burggraaf (economische zaken) van Dordrecht past dit bedrijf prima bij het terrein. „Zij leveren onder meer aan de maritieme sector, die sterk vertegenwoordigd is in onze regio. Het is dus een mooie versterking van ons economisch cluster”, zegt hij.

Ook andere kavels op Dordtse Kil IV zijn verkocht. Burggraaf: „De belangstelling is veel groter dan we hadden durven hopen.”

Post met een Glimlach nu ook in ‘tassenvorm’

OUD-BEIJERLAND Stephanie Weemering uit Oud-Beijerland heeft haar ‘corona-initiatief’ Post met een Glimlach een vervolg gegeven. Samen met Mieke Kruithof bezorgt ze nu een ‘Tas met een Glimlach’, die je zelf boordevol cadeautjes kunt stoppen.

De tas, de sleutelhanger die

erin zit en het zeepje worden gemaakt door mensen van de dagbesteding, laat Weemering weten. Het is ook mogelijk om zelf de inhoud van de tas te bepalen. De keuze bestaat vooral uit producten van lokale ondernemers. Een tas kan besteld worden via info@postmeteen-glimlach.nl.

Tablet als medicijn tegen eenzaamheid

HOEKSCH E WAARD Ouderen in de zorgcomplexen in de Hoeksche Waard krijgen binnenkort ‘zorg op afstand’. De zorgorganisaties, Welzijn Hoeksche Waard en de gemeente hebben honderd speciale tablets aangeschaft om dat mogelijk te maken.

„Met deze tablet kunnen zij eenvoudig beeldbellen met onze zorgprofessionals, zodat er zorg op afstand kan worden geboden”, aldus Nico de Pijper, directeur-bestuurder van Zorgwaard namens de zorgaanbieders. „Zo krijgen onze medewerkers ruimte om elders, aan de meest kwetsbare cliënten, fysieke zorg te blijven bieden.”

De tablet biedt niet alleen zorg op

afstand, maar kan ook worden ingezet om eenzaamheid onder kwetsbare ouderen tegen te gaan. Een groot probleem, nu ze door de coronamaatregelen geen bezoek van (klein)kinderen of vrienden mogen ontvangen. „Op deze manier kunnen deze mensen toch contact houden met hun mantelzorger(s) en elkaar online blijven zien”, zegt zorgwethouder Joanne Blaak-van de Lagemaat van de Hoeksche Waard.

Wanneer de tablets precies in gebruik worden genomen, is nog niet bekend. Als de tablets een succes blijken te zijn voor de ouderen in de Hoeksche Waard, dan worden mogelijk nog meer van deze apparaten besteld.